

• تفسیر عبارت «حل و فصل اختلافات به شیوه مرضی الطرفینی»

مرجع صدور: شعبه ۵۵ دادگاه تجدید نظر استان تهران

چکیده: اگر در قرارداد تصریح شده باشد که «در صورت اختلاف، طرفین مساعی لازم در جهت رفع اختلاف به صورت مرضی الطرفین به عمل خواهند آورد» استنباط از عبارت مرضی الطرفین، تعیین حکم (داور) مرضی الطرفین است.

تاریخ رای نهایی: 1393/01/30

شماره رای نهایی: 9309970238000079

رای بدوی

در مورد دادخواست آقای ق.ن. فرزند الف. با وکالت آقای ک.ب. به طرفیت خواندگان به اسامی ۱- آقای م.خ. ۲- آقای م.ک. به خواسته الزام خواندگان به پرداخت دستمزد پیمان کاری خواهان بابت قسمت دوم ساخت اسکلت فلزی ساختمانی فعلاً مقوم بر مبلغ ۵/۱۰۰/۰۰۰ تومان با احتساب کلیه خسارات دادرسی و خسارت تأخیر تأدیه؛ همچنین در مورد دادخواست دیگر خواهان یادشده به طرفیت خواندگان یادشده به خواسته الزام به پرداخت الباقی دستمزد پیمان کاری بابت قسمت اول ساخت اسکلت فلزی ساختمانی مقوم بر مبلغ ۱۰ میلیون تومان با احتساب کلیه خسارات دادرسی که به موجب کلاسه ۹۲۰۰۴۰ به لحاظ وحدت منشأ و وحدت طرفین در راستای ماده ۱۰۳ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹ قرار رسیدگی توأمان صادر و لف این پرونده اصلی شده است؛ دادگاه با عنایت به اظهارات خواهان وکیل وی و دفاعیات خوانده پرونده (آقای م.خ.) به شرح اوراق و مندرجات پرونده، مطابق قرارداد پیمان کاری شماره ۵۰۲۲ ق.ش/۹۱/۰۱/۱ مورخ ۱۳۹۱/۴/۱، ساخت اسکلت فلزی ساختمانی (شامل مونتاژ و جوشکاری و تمییز کاری ستونها و پلها و بادبندها و الحاقیات و راهپله) پروژه ۲۴ طبقه برج ف. در ازاء هر کیلوگرم ۱۸۵ تومان به خواهان واگذار شده بود، خواهان پرونده قسمت اول کار را (که مربوط به پرونده لفی است) اجرا کرده و تکمیل تحویل خوانده داده است و عمده اقدامات قسمت دوم کار را نیز اجرا کرده و تحویل خوانده نموده و خوانده پرونده متعاقباً آن را تکمیل کرده است و اکنون در مورد میزان و درصد کارهای انجام شده بین طرفین اختلاف نظر است. با عنایت به مفاد و مؤدای اظهارات شهود تعرفه شده توسط خواهان پرونده و با توجه به نظریه کارشناس رسمی دادگستری در امور ساختمان که هر یک از مراحل حل مونتاژ کاری، جوشکاری و تمییز کاری به ترتیب به میزان ۵۰٪، ۴۰٪ و ۱۰٪ از کل کار را شامل می شود در مورد ۸۴ عدد پل اسکلت فلزی ساختمان به وزن ۲۴۴۴۰ کیلوگرم که ۱۰٪ آن به جهت انجام نشدن تمییز کاری کسر شده و نهایتاً ۲۱۹۹۶ کیلوگرم قابل محاسبه است و در مورد ۲۴ عدد ستون جمعاً به وزن ۱۸۶۹۱۵ کیلوگرم، نسبت به ۱۶ عدد از آن ستونها ۱۰٪ به جهت انجام نشدن تمییز کاری کسر شده و نهایتاً ۱۱۲۱۴۹ کیلوگرم قابل محاسبه است و نسبت به ۸ عدد از

آن ستون‌ها ۵۰٪ به جهت انجام نشدن تمییز کاری و جوشکاری کسر شده و نهایتاً ۳۱۵۲/۵ کیلوگرم قابل محاسبه است لذا ارزش دستمزد خواهان بابت قسمت دوم کار معادل مبلغ ۳۰/۵۸۰/۰۳۷ تومان است. نظریه کارشناس به‌غیر از ۸ عدد ستون یادشده، در مجموع با اوضاع و احوال معلوم و محقق قضیه انطباق دارد و مصون از ایراد مؤثر باقی‌مانده است. در مورد قسمت اول کار (موضوع پرونده لفی) که ابتدائاً مقداری از کار توسط شخص دیگری انجام شده بود، سپس به خواهان واگذار گردید، خواننده اظهار داشته که خواهان از ۱۱۶/۶۰۰ کیلوگرم یادشده فقط ۸۷۰۰۰ کیلوگرم انجام داده لذا دستمزد وی بابت اجرای پیمان کاری یادشده معادل ۱۶/۰۵۹/۰۰۰ تومان است و مبلغ ۲۳/۷۰۶/۰۰۰ به وی پرداخته است و البته مبلغ ۳/۷۰۰/۰۰۰ تومان از آن پرداختی‌ها به کارگران خواهان به اسامی ح.ح. و ر.الف. بوده است لذا تقاضای ردّ دعوی موضوع پرونده لفی را دارد. خواننده مدعی است فقط مقدار کمی از کار توسط شخص دیگری انجام شده بود و با توجه به سنگین بودن پارت اول به لحاظ اینکه الکتروود و کار زیادی لازم داشت لذا توافق شفاهی شد که کل ۱۰۰٪ کار در حق وی احتساب شود و ضمناً خواننده متعهد شد مبلغ ۵ میلیون تومان نیز علاوه بر آن پرداخت نماید لذا کل بدهی خواننده بابت پارت اول معادل ۲۶/۵۷۱/۰۰۰ تومان بوده و خواننده فقط ۱۹ میلیون تومان از آن را پرداخته است و البته مبلغ ۷۰۰ هزار تومان بابت هزینه غذای کارگران که توسط خواننده پرداخته شده از آن کسر می‌شود لذا الباقی بدهی خواننده بابت قسمت اول کار معادل ۶/۸۷۱/۰۰۰ تومان است و ضمناً به کارگران یادشده بدهی نداشته و هیچ اذن یا اجازه‌ای برای پرداخت مبلغ ۳/۷۰۰/۰۰۰ تومان مورد ادعای خواننده نداده است لذا دفاعیات خواننده را قبول ندارد. توجهاً به اینکه مقدار کار انجام شده پارت اول که توسط شخص دیگر انجام شده بوده، معلوم نبوده و اگر مقدار قابل توجه بود، قطعاً در قرارداد لحاظ می‌شد حال آنکه در قرارداد، هیچ اشاره‌ای به آن نشده است و با توجه به مفاد اظهارات شهود خواهان که تعهد خواننده به پرداخت مبلغ ۵ میلیون تومان به خواهان را گواهی کرده‌اند و خواهان نیز ادای سوگند شرعی نمود که به کارگران یادشده هیچ بدهی نداشته و هیچ اذن یا اجازه‌ای در پرداخت مبلغ مذکور نداده است لذا ادعا و اظهارات خواهان در پرونده لفی نیز وارد است و مستنداً به مواد ۱۰ و ۱۹۰ و ۲۱۹ و ۲۲۵ و ۳۳۶ قانون مدنی و مواد ۲ و ۱۹۸ و ۵۱۵ و ۵۱۹ و ۵۲۲ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹ خواننده پرونده (آقای م.خ.) به پرداخت مبلغ ۳۰/۵۸۰/۰۳۷ تومان بابت دستمزد ساخت قسمت دوم اسکلت فلزی ساختمانی (موضوع پرونده اصلی) و به پرداخت هزینه دادرسی علی‌الحساب به مبلغ ۱۱۳۵۰۰ تومان و به پرداخت دستمزد کارشناس به مبلغ ۳۰۰ هزار تومان و به پرداخت حق‌الوکاله و کیل طبق تعرفه قانونی و به پرداخت خسارت تأخیر تأدیه طبق نرخ شاخص‌های تورمی بانک مرکزی از تاریخ طرح دعوا (۱۳۹۱/۱۱/۱) تا زمان وصول در حق خواهان محکوم شده و همچنین نامبرده (آقای م.خ.) در مورد پرونده لفی به پرداخت مبلغ ۶/۸۷۱/۰۰۰ تومان بابت الباقی دستمزد ساخت قسمت اول اسکلت فلزی ساختمانی و به پرداخت هزینه دادرسی به مبلغ ۱۴۰ هزار تومان در حق خواهان محکوم شد. در مورد خواننده دیگر (آقای م.ک.) که قرارداد به امضاء وی نرسیده است به لحاظ عدم توجه دعوا، وفق مواد ۸۴ (بند ۴) و ۸۹ از قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹ قرار ردّ دعوا صادر و اعلام شد. رأی صادره حضوری است و ظرف ۲۰ روز از تاریخ ابلاغ، قابل تجدیدنظرخواهی در دادگاه تجدیدنظر استان تهران

است. ضمناً صدور اجرائیه موكول به واریز الباقی هزینه دادرسی به مبلغ ۵۰۹/۶۰۰ تومان است. رئیس شعبه ۳ دادگاه عمومی حقوقی کهریزك - ساری

رای دادگاه تجدید نظر

تجدید نظر خواهی آقای م.خ. با وکالت آقای م.ن. به طرفیت آقای ق.ن. به شرح لایحه و دادخواست ۵۰۱ مورخ ۹۲/۹/۱۴ از دادنامه شماره ۵۰۱ مورخ ۹۲/۷/۲۹ شعبه سوم دادگاه عمومی حقوقی بخش کهریزك متضمن محکومیت وی به پرداخت وجوه بابت دستمزد ساخت قسمت دوم اسکلت فلزی ساختمانی موضوع پرونده اصلی لف شده و پرداخت هزینه دادرسی و خسارت تأخیر تأدیه و همچنین به پرداخت دستمزد بابت الباقی دستمزد ساخت قسمت اول اسکلت فلزی ساختمانی و پرداخت هزینه دادرسی به شرح دادنامه صرف نظر از ماهیت موضوع نظر به اینکه طبق قرارداد استنادی شماره ۵۰۲۲ مورخ ۹۱/۴/۱ در بند ۱۱ قرارداد اعلام شده در صورت اختلاف طرفین مساعی لازم در جهت رفع اختلاف به صورت مرضی الطرفین به عمل خواهند آورد استنباط از مرضی الطرفین تعیین حکم مرضی الطرفین است که هیچ اقدامی جهت تعیین حکم صورت نگرفته و این امر مانع ورود دادگاه به موضوع اختلاف است بنابراین دادگاه اعتراض را وارد می داند مستنداً به ماده ۳۵۸ قانون آیین دادرسی مدنی دادنامه معترض عنه را نقض نموده و قرار عدم استماع دعوی صادر می نماید. این رأی قطعی است. رئیس شعبه ۵۵ دادگاه تجدید نظر استان تهران - مستشار دادگاه اصلا ن پور - رحیمی

منبع: پژوهشگاه قوه قضائیه